

men der er nogle få steder, hvor vi altså må stå af.

Punkt 1 er om den forebyggende sundhedsordning, og det er jo noget, som vi har diskuteret under satspuljeforhandlingerne, hvor vi også har været med til at sætte penge af. Under de kommende satspuljeforhandlinger kan vi også sagtens komme frem til, at der skal findes penge til det. Så det er et punkt, som vi sådan set er enige i.

Det med sådan at tilføre 500 mio. kr. til daginstitutioner for at højne den generelle kvalitet er vi bange for meget nemt kan betyde, at man kan komme til at smøre et tyndt lag ud over det hele. Det er et af de punkter, som jeg mener er for generelt, men vi er selvfølgelig også meget opmærksomme på, at kvaliteten i daginstitutioner er vigtig for at bryde den negative sociale arv.

Selv om jeg ikke har været herinde så længe, har jeg jo hørt det med den negative sociale arv temmelig mange gange, og jeg begynder efterhånden at spørge mig selv, om ikke vi bare kan gøre det, fordi vi gerne vil de her børn det godt. Men det var sådan en lidt mere privat kommentar til det.

Kl. 16.25

Punkt 3 om pasningsgaranti har vi jo diskuteret før. Vi støtter regeringens forslag, så det kan vi jo hurtigt komme over.

Og så er der punkt 4. I punkt 4 kommer vi til, at det offentlige får et medansvar for socialisering og opdragelse. Det er nok lige rigeligt for os, og det er det også for Kristendemokraterne. Selv om vi taler om udsatte børn, og selv om vi taler om børn, som måske kan have svage forældre, så bliver det, at det offentlige skal stå for socialisering, for meget.

Så har vi punkt 5 og punkt 6, hvor vi jo i princippet er enige. Altså hvis vi taler om magnet-skoler, er vi jo enige, men også her må vi så sige, at vi synes, forslaget er for generelt, selv om vi altså er enige i intentionerne. Og det er det samme, som vi må sige om punkt 6.

Så samlet set: Vi synes, det er et godt forslag. Vi mangler at se, hvor pengene skal komme fra, og på nogle punkter er det for generelt, og enkelte steder må vi stå af.

Formanden:

Tak til fru Ida Jørgensen. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten støtter intentionerne i forslaget. Vi synes, der er god brug for at øge ressourcetildelingen til de mange, der tager sig af vores børn.

Vi har gentagne gange fremsat forslag om en miljølov for børn, der skulle opstille nogle minimumskrav, ligesom SF og Kristendemokraterne har. Vi har i mange år i vores finanslovsforslag afsat penge til, at der også skulle følge økonomi med til at sikre en bedre kvalitet, og som jeg har været inde på i de korte bemærkninger, mener vi også, at vi burde bruge en del af de offentlige midler på at betale folk for at kunne yde en stor indsats over for vores børn i stedet for at betale dem for at gå arbejdsløse.

Der er utrolig mange, der gør et stort stykke arbejde i dag, sundhedsplejersker, jordemødre, i vuggestuer, børnehaver og dagplejer osv. Men det er svært, når der ikke er ressourcer nok, at gøre det så godt, som man gerne vil, og det er noget, som giver problemer både for de ansatte, der lider under, at de ikke kan gøre arbejdet så godt, som de gerne vil, og de børn, der ikke får den omsorg, som de har behov for.

Men jeg vil gerne sige i forhold til hele tonen i forslaget og i lidt af den debat, der har været, og den debat, der har været i de senere år omkring negativ social arv, at for os er det vigtigt at holde fast i, at vi mener, at vi skal lave nogle generelle velfærdsordninger, som sikrer en god kvalitet for alle børn.

Vi mener, det er vigtigt, at der er tilstrækkelig mange ressourcer hos jordemødrene til at kunne tage sig af alle de gravide, der kommer, hos sundhedsplejerskerne til at kunne tage sig af alle de nye børn i familierne, i dagtilbuddene til at kunne tage sig af alle børnene, og så må man selvfølgelig kunne prioritere inden for det, når der er tilstrækkelig mange ressourcer. Det mener vi er en langt bedre måde at gøre det på end regeringens generelle nedskæringer på de generelle tilbud, hvorefter man går ind og laver særlige puljer og særlige ordninger der, hvor man kan få noget presse på, at nu har man klappet lidt hoveder her og givet lidt tilbud dér.

Det synes vi er en meget ubehagelig måde at gøre det på. Det, vi kommer over i, er, at vi laver velfærd for de fattige, vi giver almisser til dem, der har det sværest, og taler om, at det også er synd for dem; det er synd for børnene, hvis de har nogle forældre, der er misbrugere eller andet. Det er det også, men hvis man ikke laver de generelle tilbud for alle, men kun går ind og giver almisser til dem, der har det allersværest,